

ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНІ ДОСЛІДЖЕННЯ

Пішак В.П., Ломакіна Ю.В.

СТРЕС-ІНДУКОВАНІ ЗМІНИ ПРО- ТА АНТОІОКСИДАНТНОГО СТАНУ КРОВІ СТАРІХ ЩУРІВ ЗА УМОВ УВЕДЕННЯ СИНТЕТИЧНОГО БІОРЕГУЛЯТОРА ЗА РІЗНИХ РЕЖИМІВ ОСВІТЛЕННЯ

Буковинський державний медичний університет, Чернівці

СТРЕС-ІНДУКОВАНІ ЗМІНИ ПРО- ТА АНТОІОКСИДАНТНОГО СТАНУ КРОВІ СТАРІХ ЩУРІВ ЗА УМОВ УВЕДЕННЯ СИНТЕТИЧНОГО БІОРЕГУЛЯТОРА ЗА РІЗНИХ РЕЖИМІВ ОСВІТЛЕННЯ – Вивчено вплив тетрапептиду епіталону (Ала-Глу-Асп-Гл) на показники про- та антиоксидантного стану крові старих щурів (20-24 міс.) за умов зміненого фотoperіоду (12.00C:12.00T; 24.00C:00T; 00C:24.00T) та іммобілізаційного стресу. Показано, що іммобілізаційний стрес за умов зміненого світлового періоду викликає активацію пероксидного окиснення ліпідів та окисної модифікації білків на фоні пригнічення антиоксидантного захисту (пониження активності каталази та вмісту HS-груп). Триведене уведення тваринам епіталону на фоні зміненого фотоперіоду та іммобілізаційного стресу викликало нормалізацію показників про- та антиоксидантного стану крові старих щурів.

СТРЕСС-ИНДУЦИРОВАННЫЕ ИЗМЕНЕНИЯ ПРО- И АНТОИОКСИДАНТНОГО СОСТОЯНИЯ КРОВИ СТАРЫХ КРЫС ПРИ УСЛОВИИ ВВЕДЕНИЯ СИНТЕТИЧЕСКОГО БИОРЕГУЛЯТОРА ПРИ РАЗНЫХ РЕЖИМАХ ОСВЕЩЕНИЯ – Изучено влияние тетрапептида эпителона (Ала-Глу-Асп-Гл) на показатели про- и антиоксидантного состояния крови старых крыс (20-24 мес.) при измененном фотопериоде (12.00C:12.00T; 24.00C:00T; 00C:24.00T) и иммобилизационном стрессе. Показано, что иммобилизационный стресс при условии измененного фотопериода вызывает активацию пероксидного окисления липидов и окислительной модификации белков на фоне угнетения антиоксидантной защиты (снижение активности каталазы и содержания HS-групп). Трехдневное введение животным эпителона на фоне измененного фотопериода нормализовало показатели про- и антиоксидантной системы крови старых крыс.

INFLUENCE OF SYNTHETIC BIOREGULATOR ON THE PARAMETRS OF THE BLOOD PRO- AND ANTIOXIDANT CONDITION OF OLD RATS UNDER ALTERED PHOTOPERIOD AND IMMOBILIZATION STRESS – The influence of epithalon on the parametrs of the blood pro- and antioxidant condition of old rats under altered photoperiod and immobilization stress the lipid peroxidation and protein oxidative modification were activated against a background of inhibited antioxidant defence (a decrease of the catalase activity and the content of the HS-group). A three day administration of epithalon to animals caused a normalization of the parameters of pro- and antioxidant blood state in old rats.

Ключові слова: епіталон, фотоперіод, стрес, про- та антиоксидантний стан, старі щури, кров.

Ключевые слова: эпителон, фотопериод, стресс, про- и антиоксидантное состояние, старые крысы, кровь.

Key words: epithalon, photoperiod, stress, pro- and antioxidant condition, old rats, blood.

ВСТУП Особливістю демографічної ситуації в розвинутих країнах на початку ХХ століття є прогресуюче збільшення середньої тривалості життя людей. Старіння населення посилює навантаження на геронтологічні служби і підрозділи медичних установ. Для розв'язання проблем, які виникають, актуальну є розробка та випробування нових лікарських засобів – геропротекторів і, зокрема, препаратів, які затримують процес старіння [1, 8].

На сьогодні найбільш обґрутованою є вільнорадикальна теорія старіння. Відповідно до цієї теорії, вільні радикали, які утворюються в результаті різноманітних окисних реакцій в організмі, викликають пошкодження ліпідів та біополімерів, що в кінцевому результаті призводить до їх деградації та старіння [1, 4]. Найбільш вивченими є радикали кисню, які утворюються в результаті його одноелектронного відновлення та протонування. Володіючи високою реакційною здатністю, вони отримали називу активних форм кисню (АФК). У клітині існують системи захисту від АФК та інших радикалів, які об'єднані під загальною назвою анти-

оксиданти [2]. Звідси витікає необхідність пошуку серед геропротекторів речовин, які б володіли антиоксидантними властивостями.

За останні роки отримані переконливі дані, які свідчать про присутність в епіфізі мозку пептидів, що здатні здійснювати інформаційний зв'язок між різними клітинними групами і, таким чином, впливати на їх функціональну активність [8, 9]. За даними аналізу амінокислотної послідовності пептидів епіфіза мозку, в Санкт-Петербурзькому інституті біорегуляції та геронтології ПЗО РАМН синтезованій тетрапептид епіталон (Ала-Глу-Асп-Гл). Попереднє вивчення даного пептиду показало, що він має геропротективну дію, що диктує необхідність більш глибшого вивчення механізмів цієї дії.

Нез'ясованим залишається питання про механізм впливу епіталону на стан про- та антиоксидантної систем у старих щурув за умов зміненого фотоперіоду та іммобілізаційного стресу.

МАТЕРІАЛИ І МЕТОДИ Досліди виконано на 54 старих (20-24 міс.) нелінійних білих щурах-самцях масою 300±10 г. Впродовж 1 міс. до початку та протягом експерименту тварин утримували у віварію за умов стaloї температури (18-21°C), вологості повітря (50-55%) в окремих клітках з вільним доступом до води та їжі. Фотoperіодичні зміни в організмі тварин моделювали впродовж 1 тижня шляхом зміни режимів освітлення за допомогою лампи штучного світла (інтенсивність освітлення не менше 500Лк): 1) 12.00C (світло):12.00T(темрява); 2) 24.00C:00T; 3) 00C:24.00T). Іммобілізаційний стрес моделювали на 8-му добу експерименту шляхом утримування тварин впродовж 1 год у пластикових клітках-пеналах.

Розподіл кількості щурів наведений у таблиці 1.

Для проведення дослідження використовували синтетичний пептид шишкоподібної залози – епіталон у дозі 0,17 мкг/100 г маси тіла внутрішньом'язово, синтезований у Санкт-Петербурзькому інституті біорегуляції та геронтології ПЗО РАМН (Росія). Декапітацію тваринам проводили о 14.00 год під легким ефірним наркозом згідно з положеннями "Європейської конвенції щодо захисту хребетних тварин, яких використовують в експериментальних та інших наукових цілях" (Страсбург, 1986). За 24 год до експерименту тварин утримували без їжі з вільним доступом до води. Цільну кров стабілізували розчином ЕДТА (1,0 мг/мл крові), розділяли на плазму (центрифугування при 3000 об/хв, 15 хв) і еритроцити (з триразовим промиванням охолодженим фізіологічним розчином натрію хлориду). У плазмі крові визначали вміст церулоплазміну (ЦП) [5] і HS-груп [6] та ОМБ [7]; в еритроцитах – рівень малонового альдегіду та активність каталази [5]. Отримані результати оброблені методом варіаційної статистики за допомогою програми "BIOSTAT".

РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕНЬ ТА ЇХ ОБГОВОРЕННЯ

Результати проведених досліджень вказують на те, що одногодинний іммобілізаційний стрес у старих щурув за умов

12.00C:12.00T впродовж семи діб викликав активацію ПОЛ (рівень малонового альдегіду зростав на 46,0 %) та окисної модифікації білків (показник ОМБ зростав вдвічі порівняно з контролем). За цих же умов активність каталази еритроцитів та вміст HS-груп у плазмі крові зменшилися на 51,6 і 42,7 %, відповідно, а рівень церулоплазміну підвищився на 80,8 % (табл. 2).

Уведення стресованим тваринам епіталону наближалося рівні в крові МА, ОМБ та активність каталази до норми; рівень ЦП та HS-груп проявляв чітку тенденцію наближення до величин контролю.

Постійне освітлення (тварини четвертої групи) посилило (у 2,5 раза) окисну модифікацію білків плазми крові та активацію каталази (на 24,6%). Відносно інших показників, то вони не відрізнялися від тварин контрольної групи (12.00C:12.00T). Іммобілізаційний стрес на фоні тривалого освітлення призводив до різкого підвищення в крові вмісту МА (на 55,6%) та ОМБ (майже втрічі порівняно з контролем) і незначного зростання величини церулоплазміну (на 30,0%). Активність каталази та рівень HS-груп знижувалися на 38,4 і 32,7 % відповідно. Уведення епіталону на фоні постійного освітлення та іммобілізаційного стресу призвело до вираженої тенденції щодо нормалізації вивчених показників: рівні в крові МА (зменшився на 7,3 %), ОМБ (зменшився на 47 %) та церулоплазміну (на 25 %), а активність каталази та вміст HS-груп наближалися до рівня контролю.

За умов постійної темряви жоден із досліджуваних показників про- та антиоксидантної системи не зазнава-

ли вірогідних змін порівняно з тваринами контрольної групи.

Іммобілізаційний стрес на фоні тижневої темряви викликає, як і у всіх попередніх дослідних групах тварин, підвищення в крові рівня МА, ОМБ, церулоплазміну та зниження активності каталази та вмісту HS-груп. Уведення таким тваринам епіталону нормалізувало показники МА (зменшення на 25 %), ОМБ (зменшення на 42 %), каталази (підвищення на 41 %) та ЦП (зменшення на 18 %), а вміст HS-груп залишався вірогідно нижчим порівняно з тваринами контрольної групи.

Проведені дослідження вказують на те, що гіпофункція (постійне освітлення) та гіперфункція (постійна темрява) епіфіза мозку по-різному впливають на показники про- та антиоксидантного стану крові старих щурів. Так, при гіпофункції шишкоподібної залози має місце активація процесів ліпопероксидазії, окиснювальної модифікації білків та пригнічення антиоксидантного захисту, тоді як при гіперфункції не спостерігається вірогідних змін цих показників щодо контролю. Цей факт можна пояснити різною функціональною активністю шишкоподібної залози залежно від світлового періоду доби.

Іммобілізаційний стрес за умов зміненого фотoperіоду викликає різку активацію вільнорадикальних процесів на фоні зниження антиоксидантного захисту крові старих щурів. Уведення тваринам епіталону за цих умов призводить до нормалізації досліджуваних показників, що може вказувати на його безпосередню (як месенджера вільних радикалів)

Таблиця 1. Розподіл кількості щурів згідно з умовами експерименту

№	Серії досліджень	К-ть тварин
1	12.00C:12.00T (контроль)	6
2	24.00T:0C	6
3	24.00C:00T	6
4	12.00C:12.00T+ іммобілізаційний стрес	6
5	24.00T:0C+іммобілізаційний стрес	6
6	24.00C:00T+іммобілізаційний стрес	6
7	12.00C:12.00T+іммобілізаційний стрес+епіталон	6
8	24.00T:0C+іммобілізаційний стрес+епіталон	6
9	24.00C:00T	6

Таблиця 2. Вплив епіталону на показники про- та антиоксидантного стану крові старих щурів за умов зміненого фотоперіоду та іммобілізаційного стресу ($M \pm m$; n=6)

Умови досліду	Показники, що вивчалися				
	Малоновий альдегід, мкмоль/мл	ОМБ, мкмоль/г білка	Церулоплазмін, мг/л	Кatalаза, мкмоль/хв·л	HS-групи, мкмоль/мл
Контроль (12C:12T)	18,0±0,84	0,68±0,04	298±4,21	12,6±0,85	0,75±0,01
12C:12T+IC	26,2±0,46 *	1,38±0,08 *	539±4,35 *	6,10±0,12 *	0,43±0,03 *
12C:12T+IC+ епіталон	21,6±1,39	0,90±0,23	353±4,57 *	13,2±0,12	0,56±0,02 *
24C:0T	17,9±0,48	1,74±0,03 *	311±5,05	15,7±0,26 *	0,72±0,02
24C:0T+IC	28,8±0,52 *	1,99±0,03 *	388±4,41 *	7,68±0,14 *	0,43±0,02 *
24C:0T+IC+ епіталон	26,7±0,54	1,05±0,18	292±7,44	14,9±1,17 *	0,52±0,02 *
24T:0C	17,9±0,39	0,73±0,02	275±4,76	14,2±1,17	0,74±0,05
24T:0C+IC	23,3±0,36 *	1,16±0,03 *	354±5,68 *	8,6±0,17 *	0,50±0,03 *
24T:0C+IC+ епіталон	17,4±0,33	0,67±0,04	290±4,27 *	14,6±1,18	0,55±0,02 *

Примітка: * – достовірна різниця ($p \leq 0,05$) порівняно з контролем (12C:12T); С – світло; Т – темрява; IC – іммобілізаційний стрес; ОМБ – окиснювальна модифікація білків.

чи посередню (через продукцію мелатоніну шишкоподібною залозою) антиоксидантну дію.

Висновки 1. Постійне освітлення інтенсивністю 500Л викликало у старих щурів активацію процесів ліпо-пероксидациї, окиснюальної модифікації білків крові та пригнічення антиоксидантного захисту. Гіперфункція шишкоподібної залози не істотно впливала на показники про- та антиоксидантного стану.

2. Одногодинний іммобілізаційний стрес за умов зміненого фотoperіоду (12.00C:12.00T; 24.00C:00T; 00C:24.00T) викликав різку активацію пероксидного окиснення ліпідів та окисної модифікації білків на фоні зниження антиоксидантного захисту (зменшення активності каталази та вмісту HS-груп).

3. Уведення старим щурам епіталону впродовж 3-х днів на фоні іммобілізаційного стресу та зміненого фотоперіоду спричинило нормалізацію показників про- та антиоксидантного захисту крові.

Література

1. Анисимов В.Н. Средства профилактики преждевременного старения (геропротекторы) // Успехи геронтологии. – 2000. – № 4. – С. 55-74.
2. Барабой В.А., Сутковой Д.А. Окислительно-восстановительный гомеостаз в норме и патологии / Под общ. ред. Ю.А. Зозули. – К.: Наук. думка, 1997. – 208 с.
3. Зезюлин П.Н. Геропротекторное действие эпителона на эндокринную и имунную системы крыс: Автореф. дисс. ... канд. мед. наук. – СПб., 2003. – 19 с.
4. Зенков Н.К., Ланкин В.З., Меньщиков Е.Б. Окислительный стресс. Биохимический и патофизиологический аспекты.– М., 2004. – 215с.
5. Камышников В.С. Справочник по клинико-биохимической лабораторной диагностике : в 2 т. – Мин.: Интерпресссервис, 2003. – Т. 2. – С. 74-75.
6. Мещищен И.Ф., Григор'єва Н.П. Метод кількісного визначення HS-груп у крові // Бук. мед. вісник. – 2002. – Т. 6, № 2. – С. 190-192.
7. Мещищен И.Ф. Метод визначення окисно-модифікованих білків плазми (сироватки) крові // Бук. мед. вісник. – 1998. – Т. 2, № 1. – С. 156-158.
8. Мещищен И.Ф., Пішак В.П., Заморський І.І. Мелатонін: обмін та механізм дії // Бук. мед. вісник. – 2001. – Т. 5, № 2. – С. 3-15.
9. Хавінсон В.Х., Анісимов В.Н. Пептидные биорегуляторы и старение. – СПб.: Наука, 2003. – 223 с.
10. Хавінсон В.Х., Баринов В.А., Арутюнян А.В., Малинин В.В. Свободнорадикальное окисление и старение. – СПб., 2003. – 96 с.
11. Di peptide vilon as immunomodulator in radiation model of premature aging / I. Knyazkin, P. Zezjulin, N. Bykov, A. Trofimiv // VI European Congress on Clinical Gerontology. – Moscow, 2002. – Р. 126-127.
12. Touitou Y. Human aging and melatonin. Clinical relevance // Exp. Gerontol. – 2001. – Vol. 89, № 1. – Р. 103-107.